

og jeg skal tilføje, at naar man nu er saa bange for, at disse Honorarer skal blive for høje, saa viser det, at man slet ingen Tillid har til det Statstilsyn, som skal være. Naar man ønsker Statsdrift, maa man ogsaa have Tillid til Statstilsynet; dette vil ingenlunde tillade, at der gives større Honorarer, end rimeligt er, det er jo ingenlunde saaledes, at man sikrer Bestyrelsen disse Penge. Paa den anden Side maa dog et saa stort Selskab ogsaa give et rimeligt Honorar for det Arbejde, der skal gøres. Hvad angaar det Udtryk: kongelig, det ærede Medlem Hr. Sundbo brugte, er jeg ikke vis paa, at han mener det i fuldt Maal, naar han sammenligner de Honorarer, der her kan blive Tale om, med Lønninger og Honorarer i andre private Foreninger eller Selskaber, hvor maaske ogsaa det ærede Medlem har Sæde.

Endelig udtalte det ærede Medlem Hr. Sundbo, at Abonnenterne i Jylland sikkert er blevet skuffet (*Sundbo*: Nej). Jo, det udtalte det ærede Medlem ganske tydeligt. Abonnentforeningernes Hovedbestyrelse har imidlertid holdt Møde, og dens Formand har gennem Bladene udsendt en Redegørelse for, hvad der er opnaaet. Han slutter med følgende Opsats, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. „Paa Møderne i København blev, som meddelt, de indgaaede Overenskomster tiltraadte af alle tilstedeværende Repræsentanter for Folketinget, Telefonselskaberne og Abonnentforeningerne. Paa et Møde, som Hovedbestyrelsen for „Jyllands Telefonabonnentforening“, der, som bekendt, bestaar af to Mand for hvert Amt, en for Landet og en for Købstæderne, i Torsdags afholdt i Aarhus, blev det efter en grundig Drøftelse af Sagen ligeledes enstemmig vedtaget at tiltræde Overenskomsterne. Det er Hovedbestyrelsens bestemte Opfattelse, at det for Tiden er umuligt at opnaa yderligere Indrømmelser, og at Telefonselskabet har strakt sig saa vidt, som det overhovedet er muligt. Det er ogsaa vor Opfattelse, at Selskabet nu ønsker at imødekomme sine Abonnenter indenfor alle rimelige Grænser og i det hele taget ønsker at staa i det bedste Forhold til disse. Hovedbestyrelsen vil derfor indtrængende henstille til alle Abonnenter saa vidt gørligt at beholde deres Telefoner; thi kun ved den størst mulige Udbredelse af Telefonen faar denne sin fulde Værdi for den enkelte Abonnent og bliver det Samfundsgode og den Kulturfaktor, som den med Rette bør være. Skanderborg, den 25. Februar 1922. Paa Hovedbestyrelsens Vegne: C. Friis.“ Dette tyder just ikke paa

nogen stor Skuffelse, det tyder paa, at der er opnaaet den Enighed og Tilfredshed, som bør opnaas.

De af Mindretallene stillede Ændringsforslag vil føre ud i nye Forhandlinger, ud i det uvisse, og vil ikke føre os frem mod den rationelle Telefondrift, som alle har ønsket, og den Ro, som man har ønsket at tilvejebringe. Jeg anbefaler endnu en Gang, at man stemmer for de af Udvalget stillede og af Ministeren tiltraadte Ændringsforslag og mod samtlige de af Mindretallene stillede Ændringsforslag.

Sundbo: Den af den ærede Ordfører (Hedegaard) nu oplæste Opfordring, som er forfattet af Formanden for Telefonabonnentforeningen i Jylland, var ikke andet end et Led i den Overenskomst, som blev sluttet ved Forhandlingerne mellem Telefonabonnenterne og de andre Faktorer. Dertil hørte nemlig, at Foreningerne skulde anbefale Telefonerne og anbefale Abonnenterne den størst mulige Imødekommenhed overfor Selskabet. Derfor indeholdes der i vedkommende Udtalelse intet om de Ting, som Telefonabonnentforeningerne ikke opnaaede ved Forhandlingerne. Telefonabonnentforeningerne opnaaede, som jeg sagde før, billigere Abonnement, Mulighed for Del i Overskuddet og Repræsentation i Nævnet. Andet var der egentlig ikke i Overenskomsten. Men Telefonabonnentforeningerne stillede de samme Krav, som jeg her har været Ordfører for. De stillede Forslag om en kortere Koncessionstid, netop paa 10 Aar, en lavere Indlæsningskurs og lavere Rente, et større Antal Bestyrelsesmedlemmer for Staten og et mindre Antal for det private Selskab. Foreningerne stillede dernæst Forslag om en billigere Administration. Paa alle disse Punkter har Flertallet ikke imødekommet Telefonabonnenterne; derfor var det, jeg sagde før, at Telefonabonnenterne vilde blive skuffet. Men det kunde disse ikke vide, da de afgav den Erklæring, som har staaet i Bladene, for et Par Uger siden, tror jeg endda, og det var rimeligt, at de den Gang var forholdsvis tilfredse. Lad os se, hvor tilfredse de bliver, naar vi faar Lovforslaget vedtaget her; jeg tænker ikke, de bliver saa tilfredse, som Børsjobberne er blevet over Selskabets Aktier, da de har set, hvorledes det ærede Flertal vil gaa frem.

Den ærede Ordfører sagde, at Tanken om Andelsdrift blev ikke paaskønnet af Abonnenterne. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem kan vide det; thi han spurgte ikke Abonnenterne, ikke paa noget som